

Banská Bystrica 22. októbra 2014
PÚV 50039-2009/ÚV 5622 II/136-2014

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 9. apríla 2013 majiteľom HASMA, s. r. o., Hornádska 1, 053 42 Krompachy, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Štefanom Cicholesom, Hraničná 20, 04017 Košice (ďalej len „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. PÚV 50039-2009/ÚV 5622/I-32-2013 zo 4. marca 2013 vo veci návrhu na výmaz úžitkového vzoru č. 5622 s názvom „Otočný záves skriňových dverí“ z registra úžitkových vzorov, podaného navrhovateľom DCK Holoubkov Bohemia, a. s., 338 01 Holoubkov 79, okres Rokycany, Česká republika, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Petrom Kubínyim, SLOVAKIAPATENT, Patentová a známková kancelária, Piaristická 9, 911 01 Trenčín (ďalej len „navrhovateľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie takto rozhodol:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 44 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 8 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. PÚV 50039-2007/ÚV 5622/I-32-2013 zo 4. marca 2013 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) zn. PÚV 50039-2007/ÚV 5622/I-32-2013 zo 4. marca 2013 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bol v zmysle § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. (ďalej len „zákon o úžitkových vzoroch“) úžitkový vzor č. 5622 s názvom „Otočný záves skriňových dverí“ (ďalej len „napadnutý úžitkový vzor“ alebo „napadnuté riešenie“) na základe návrhu vymazaný z registra úžitkových vzorov. Podaný návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že napadnuté riešenie nebolo v čase prihlásenia nové (§ 7 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch) a nebolo ani výsledkom vynálezcovskej činnosti (§ 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch). Na podporu svojich tvrdení navrhovateľ doložil dva dokumenty – český úžitkový vzor CZ 8174 U1 a medzinárodnú patentovú prihlášku WO 01/42602 A1 (ďalej aj „namietané dokumenty“).

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bolo konštatovanie, že z rozboru namietaných dokumentov je zrejmé, že napadnuté riešenie v čase podania prihlášky napadnutého úžitkového vzoru nebolo výsledkom vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch, pretože vyplývalo pre odborníka v danej oblasti zrejším spôsobom zo stavu techniky, a teda neboli splnené podmienky na jeho zápis do registra úžitkových vzorov.

V rámci rozboru namietaných dokumentov prvostupňový orgán uviedol, že v českom spise bol otočný záves skriňových dverí riešený obdobne ako v napadnutom úžitkovom vzore, t. j. na spojenie otvorov vytvorených do skriňového a dverového úchyty bol použitý rovnaký čap tvaru „L“, ktorého otočná časť sa do týchto otvorov zasúvala, pričom však nebola vyriešená otázka zaistenia istiacej časti čapu. Tento nedostatok, je vyriešený v druhom namietanom riešení (WO 01/42602), ktoré sa týka taktiež konštrukcie dverového

závesu, a teda odborník v danej oblasti by pri znalosti obidvoch namietaných riešení nemal problém navrhnúť také riešenie, aké je predmetom napadnutého úžitkového vzoru.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom navrhol prehodnotiť relevanciu predložených namietaných dokumentov, a s tým spojené posúdenie naplnenie podmienky vynálezcovskej činnosti napadnutého riešenia.

V úvode podaného rozkladu sa zaoberal pojmom vynálezcovská činnosť, kde okrem iného uviedol aj to, že pri hodnotení vynálezcovskej činnosti je možné uplatnenie dvoch a viacerých informačných prameňov, pričom obmedzujúcou podmienkou je to, že aj samotná kombinácia jednotlivých prameňov zo stavu techniky je pre odborníka v danej oblasti zrejماً. Za takú sa spravidla pokladá kombinácia všeobecne známych a vysoko autoritatívnych prameňov ako sú učebnice, príručky, monografie významných odborníkov, patentová literatúra a pod. Nie je postačujúce len uviesť, že obsah dvoch dokumentov by mohol byť kombinovaný alebo že odborník v danej oblasti by pri znalosti obidvoch namietaných riešení nemal problém navrhnúť také riešenie, aké je predmetom napadnutého úžitkového vzoru. V tejto súvislosti majiteľ podotkol, že akceptovať možno len zdôvodnenie, že priemerný odborník by nevyhnutne kombináciou znakov dvoch dokumentov dospel k záveru o zrejmosti. Na základe obsahu navrhovateľom predložených dokumentov nie je podľa majiteľa možné vysloviť záver, že samotná kombinácia jednotlivých prameňov zo stavu techniky je pre odborníka v danej oblasti zrejماً.

Ďalej majiteľ vyjadril názor, že kombinácia znakov opísaných v namietaných dokumentoch nevedie nevyhnutne k riešeniu, ktoré je popísané v napadnutom úžitkovom vzore, a to napríklad aj preto, že podstatným znakom opísaným v nárokoch na ochranu je aj „čap (4) súsovo uložený v dverovom otvore (32)“, a to v počte dvoch kusov, pričom súsové usporiadanie čapov nie je opísané ani v jednom z namietaných dokumentov, na ktoré sa navrhovateľ odvolával. Vyslovenie záveru, že odborník v danej oblasti by pri znalosti obidvoch namietaných riešení nemal problém navrhnúť riešenie, aké je predmetom napadnutého úžitkového vzoru, nepovažoval majiteľ za správne. Uvedené odôvodnil tým, že spojenie oboch namietaných prameňov nevedie automaticky k súsovému usporiadaniu uvedených prvkov opísaných v nárokoch napadnutého riešenia. Tomu, že napadnuté riešenie nevyplývalo zrejмым spôsobom zo stavu techniky, podľa majiteľa nasvedčuje aj existencia významného časového odstuhu medzi zverejnením namietaných dokumentov a podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru. Hoci objektívna možnosť navrhnúť napadnuté riešenie existovala už dlho pred podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru, pretože mali byť známe všetky nevyhnutné predpoklady na zdanlivo zrejмый záver, majiteľ zdôraznil, že napriek tomu nikto takéto riešenie nenavrhol a riešenie bolo opísané až v máji 2009 v prihláške napadnutého úžitkového vzoru.

Berúc do úvahy uvedené majiteľ dospel k záveru, že napadnuté riešenie jednoznačne nevyplýva pre odborníka zrejмым spôsobom z uplatnenia namietaných dvoch dokumentov. V opačnom prípade sa dá totiž oprávnene predpokladať, že by bolo opísané v čase po ich zverejnení oveľa kratšom, ako je reálny časový odstup 8 rokov paralelnej existencie oboch možných verejne dostupných zdrojov.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové posúdenie a rozhodnutie.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení o rozklade, ktoré bolo úradu doručené 10. júla 2013, uviedol nasledovné skutočnosti.

K tvrdeniu majiteľa, že súsové usporiadanie čapov nie je opísané ani v jednom z namietaných dokumentov, poznamenal, že skutočnosť, že čap prechádza súsovo cez dverový otvor a skriňový otvor, je inak opísané všeobecne známe najrozšírenejšie vytvorenie pántu/závesu na otočné uloženie dverí, okien a pod. Takéto uloženie je bez akéhokolvek skúmania zrejماً z namietaných dokumentov a rovnako je to aj pre odborníka najzákladnejšie dlho známe vytvorenie pántového uloženia. To, že sú čapy, resp. čapové uloženia dve, prípadne viac, pričom všetky prítomné čapy sú súsové, je tiež bežne známy fakt. Podľa názoru navrhovateľa existenciu základného vyhotovenia pántu/otočného závesu ako dvoch častí, napr. dverového závesu a skriňového závesu, spojených súsovo čapom, ako ani súsové usporiadanie v prípade viacerých čapov nad sebou, nie je potrebné nijako preukazovať, nakoľko toto vyhotovenie tvorí elementárnu znalosť odborníka.

Časový odstup medzi namietanými dokumentmi a podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru považoval navrhovateľ v danom prípade za nepodstatný. Tento by mohol byť relevantný vtedy, ak by technické riešenie poskytovalo vďaka svojmu využitiu značný technicko-hospodársky alebo komerčný efekt a uspokojilo dávno pociťovanú potrebu spoločnosti. Podľa navrhovateľa napadnuté riešenie nepredstavuje takéto technické riešenie, nakoľko výhody, ktoré napadnuté riešenie prináša, boli už dosiahnuté známymi riešeniami. Napadnuté riešenie je len agregátom známych technických prostriedkov, a teda vyplýva pre odborníka zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutie o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 53 ods. 2 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 58 ods. 4 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. sa na konanie pred úradom podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákona neustanovuje inak.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. na návrh tretej osoby úrad vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra, ak predmet úžitkového vzoru nie je spôsobilý na ochranu podľa § 4 až 6.

Podľa § 4 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. technické riešenie je spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezcovskej činnosti a je priemyselne využiteľné.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. sa technické riešenie považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. za stav techniky sa na účely tohto zákona považuje všetko, čo bolo kdekdeľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi úžitkového vzoru právo prednosti podľa § 34 ods. 1, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

Úžitkový vzor č. 5622 s názvom „Otočný záves skriňových dverí“, majiteľa HASMA, s. r. o., Hornádska 1, 053 42 Krompachy, s právom prednosti od 21. mája 2009, bol zapísaný do registra úžitkových vzorov 27. októbra 2010 s nasledujúcim znením nárokov na ochranu:

Otočný záves skriňových dverí, umiestnený na jednej z bočných jej častí, **vyznačujúci sa tým**, že pozostáva z minimálne dvoch čapov (4), z ktorých každý je uložený svojou otočnou časťou (41) v skriňovom otvore (22) vytvorenom do skriňového úchyty (21) skrine (2) a súčasne je čap (4) súosovo uložený v dverovom otvore (32) vytvorenom do dverovej príchytky (31) dverí (3), pričom istiacia časť (42) každého z čapov (4) je zaistená do istiacej drážky (5) dverí (3).

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ spochybnil napadnuté rozhodnutie v otázke posúdenia naplnenia podmienky vynálezcovskej činnosti, pričom zotrval na názore, že napadnutý úžitkový vzor voči riešeniam podľa predložených namietaných dokumentov spĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti, preto orgán rozhodujúci o rozklade preskúma napadnuté rozhodnutie v tomto rozsahu.

Pokiaľ ide o podmienka vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že táto sa považuje za splnenú vtedy, ak technické riešenie, ktoré je predmetom prihlášky úžitkového vzoru, pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky. V súvislosti s hodnotením splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti je tiež potrebné uviesť, že zatiaľ čo novosť riešenia je možné hodnotiť zásadne len na základe informácií pochádzajúcich z jedného zdroja a kombinácia informácií z viacerých zdrojov je neprípustná, pri hodnotení vynálezcovskej činnosti je možné uplatnenie kombinácie informácií pochádzajúcich z dvoch alebo viacerých zdrojov, ako aj so všeobecnými poznatkami odborníka v danej oblasti techniky.

Napadnutý úžitkový vzor rieši problém jednoduchej montáže a demontáže dverí ku skrini bez pomoci náradia pomocou zasúvacích odnímateľných čapov tvaru „L“, ktoré sú uložené súsovo.

Majiteľ v rozklade uvádza, že kombinácia znakov opísaných v namietaných dokumentoch nevedie nevyhnutne k riešeniu, ktoré je popísané v napadnutom úžitkovom vzore, a to aj preto, že podstatným znakom opísaným v nárokoch na ochranu je aj „čap (4) súsovo uložený v dverovom otvore (32)“, a to v počte dvoch kusov, pričom súsové usporiadanie čapov nie je opísané ani v jednom z namietaných dokumentov.

K argumentu majiteľa, že súsové usporiadanie čapov nie je opísané ani v jednom z namietaných dokumentov (český úžitkový vzor CZ 8174 U1 a medzinárodná patentová prihláška WO 01/42602 A1), orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že ide o všeobecný poznatok odborníka v danej oblasti techniky. Na vytvorenie pántu/závesu na otočné uloženie dverí, resp. okien musí čap prechádzať súsovo cez dverový a skriňový otvor, pričom toto súsové usporiadanie čapov je zrejme aj z obrázkov namietaných dokumentov (obr. 1 českého úžitkového vzoru CZ 8174 U1 a obr. 4 a 5 medzinárodnej patentovej prihlášky WO 01/42602 A1).

Predmetom českého úžitkového vzoru CZ 8174 U1 sú dvere prípojovej skrine, v ktorých je spojenie závesov dverí so závesmi skrine uskutočnené odnímateľnými čapmi a je v nich vytvorený priestor tvaru hranola, pričom pri týchto dverách sú čapy súsové, aby došlo k vzájomnému spojeniu závesu dverí so závesmi skrine pomocou čapov (obr. 1 namietaného dokumentu). Ďalším namietaným dokumentom je medzinárodná prihláška WO 01/42602, ktorá opisuje dverový záves s pántom, pri ktorom dôjde k spojeniu úchytovej časti (dverového a skriňového) prostredníctvom zaistovacieho čapu tvaru „L“, ktorého dlhšia časť je vložená do otvorov úchytovej časti a kratšia časť slúži na zaistenie zasunutím do drážky (obr. 4 a 5 namietaného dokumentu).

Z rozboru namietaných dokumentov vyplýva, že funkčnosť vytvorenia pántu/závesu na otočné uloženie dverí čapov je zabezpečená súsovosťou čapov. Orgán rozhodujúci o rozklade v súlade s prvostupňovým orgánom konštatuje, že pre odborníka je zrejme navrhnutie riešenia ako je definované znením jediného nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. Uvedené možno odôvodniť tým, že v českom namietanom spise (CZ 8174 U1) bol otočný záves skriňových dverí riešený obdobne ako v napadnutom úžitkovom vzore, t. j. na spojenie otvorov vytvorených do skriňového a dverového úchytovej časti bol použitý rovnaký čap tvaru „L“, ktorého otočná časť sa do týchto otvorov zasúvala. Aj keď v tomto spise nebola vyriešená otázka zaistenia istiacej časti čapu, tento problém je riešený v druhom namietanom dokumente (WO 01/42602), ktorý sa týka tiež konštrukcie dverového závesu, a ktorého istiacia časť čapu je na skriňovej časti a nie na dverovej časti, ako v riešení podľa napadnutého úžitkového vzoru, pričom istiacia časť je otočená na opačnú stranu, čo nemá vplyv na jej funkčnosť.

Na základe uvedených skutočností možno podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade dospieť k záveru, že odborník v danej oblasti by kombináciou jednotlivých zdrojov informácií zo stavu techniky dospel k hodnotenému riešeniu otočného závesu skriňových dverí so zasúvacími súsovo uloženými odnímateľnými čapmi, ktorý je predmetom napadnutého úžitkového vzoru bez uplatnenia ďalšej vynálezcovskej činnosti.

Majiteľ argumentoval aj tým, že medzi zverejnením namietaných dokumentov a podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru existuje významný časový odstup, počas ktorého nikto predmetné riešenie nenavrhol, na základe čoho možno konštatovať, že riešenie podľa napadnutého úžitkového vzoru jednoznačne nevyplýva z namietaných dokumentov, pretože inak by bolo opísané v oveľa kratšom čase po zverejnení týchto dokumentov. K uvedenému orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že zo skutočnosti, že navrhovateľ v rámci konania o návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru z registra nepredložil

dokument, ktorý by opisoval riešenie podľa predmetného úžitkového vzoru, nemožno automaticky vyvodiť záver, že takéto riešenie skutočne nebolo pred podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru nikde na svete opísané alebo realizované. Prípadnú existenciu dokumentu opisujúceho riešenie, ktoré by sa vo všetkých znakoch zhodovalo s napadnutým riešením, úrad nezisťoval ani v rámci prieskumu zápisnej spôsobilosti prihlášky napadnutého úžitkového vzoru (podľa § 38 ods. 4 zákona o úžitkových vzoroch úrad vykonal na predmet prihlášky rešerš na stav techniky, ale stupeň relevancie rešeršou zistených dokumentov k predmetu prihlášky nezisťoval), a ani v prvostupňovom konaní o návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru z registra (v súlade s ustanovením § 52 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch prvostupňový orgán o návrhu rozhodoval na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené). Navyše skutočnosť, že nikto určité riešenie nenavrhol napriek tomu, že dlho existovala objektívna možnosť navrhnúť takéto riešenie (boli známe všetky nevyhnutné predpoklady pre zdanlivo zrejmy záver), možno použiť ako podporný argument nezrejmosti technického riešenia iba vtedy, ak riešenie vďaka svojmu využitiu poskytlo značný technicko-hospodársky alebo komerčný efekt a uspokojilo dávno pociťovanú potrebu spoločnosti alebo má na to predpoklady. Z podkladov prihlášky napadnutého úžitkového vzoru, z vyjadrenia majiteľa k návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru z registra a ani z rozkladu podaného proti prvostupňovému rozhodnutiu však nevyplýva, že by napadnuté riešenie predstavovalo mimoriadny technický, hospodársky alebo komerčný prínos, prípadne že by uspokojilo dávno pociťovanú spoločenskú potrebu. Práve naopak, z povahy napadnutého riešenia (o ktorom bolo zistené, že s ohľadom na namietané dokumenty išlo pri riešení vyplývajúcom zo stavu techniky iba o výber konkrétnej alternatívy zaistenia čapov spomedzi alternatív ponúkajúcich sa odborníkovi na základe jeho všeobecných vedomostí, pričom táto alternatíva neposkytuje žiadne neočakávané účinky) je možné usudzovať, že poskytnuté účinky (výhody) napadnutého technického riešenia a ich prínos nie sú takéhoto charakteru. Dlhší časový odstup medzi zverejnením namietaných dokumentov a podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru preto za daných okolností pri posudzovaní splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti nezohráva rozhodujúcu úlohu. Predmetné tvrdenie majiteľa navyše nie je logicky celkom správne, pretože jednou z podmienok toho, aby sa riešenie mohlo považovať za zrejmé, nie je nevyhnutne to, že takéto riešenie muselo byť opísané, resp. prihlásené k ochrane v krátkom čase po zverejnení dokumentov, z ktorých má toto riešenie údajne vyplývať. Pri skúmaní splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch platí, že na to, aby sa technické riešenie považovalo za zrejmé, postačuje to, keď riešenie pre odborníka vyplýva zrejým spôsobom zo stavu techniky. Za stav techniky sa pritom podľa § 7 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi úžitkového vzoru právo prednosti, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom. V zmysle týchto ustanovení nie sú na namietané dokumenty, ktoré majú preukazovať, že riešenie nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti, kladené žiadne obmedzenia v tom zmysle, že môže ísť iba o dokumenty, medzi ktorých zverejnením a právom prednosti patriacim prihlasovateľovi nie je väčší časový odstup.

Na základe uvedených skutočností sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, podľa ktorého napadnuté riešenie v čase podania prihlášky napadnutého úžitkového vzoru nespĺňalo podmienky na jeho zápis do registra, pretože nebolo výsledkom vynálezcovskej činnosti v zmysle § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch, keďže pre odborníka vyplývalo zrejým spôsobom zo stavu techniky. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový orgán postupoval správne, keď na základe podaného návrhu úžitkový vzor č. 5622 s názvom „Otočný záves skriňových dverí“ vymazal z registra úžitkových vzorov.

Orgán rozhodujúci o rozklade, ktorý preskúmal prvostupňové rozhodnutie a posúdil argumenty uvedené v podanom rozklade, na záver konštatuje, že v konaní o rozklade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo nutné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Vzhľadom na to je potrebné uviesť, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s právnou úpravou platnou v čase jeho vydania. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.
Ing. Štefan Cicholes
Hraničná 20
04017 Košice

II.
Peter Kubínyi
SLOVAKIAPATENT
Patentová a známková kancelária
Piaristická 9
911 01 Trenčín